Dosarul nr. 1-165/23
1-23110265-32-1-01082023
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

18 noiembrie 2024
or.Ialoveni

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Corina Albu
grefier Tatiana Cotovici
Cu participarea:
Procurorilor Dumitru Barbuța, Vasile Oprea
Tudor Jalbă
Apărătorului Marin Aftenii

a judecat în şedinţă de judecată publică, **în procedură generală**, cauza penală privind învinuirea lui:

*******,** născut la *****, c/p *****, domiciliat și originar *****, de naționalitate moldovean, cetățean al R.M., căsătorit, cu persoane la întreținere, studii medii speciale, nesupus militar, oficial neangajat în cîmpul muncii, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nejudecat,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin. (1) Codul penal.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 08 august 2023, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței de judecată, până la 18 noiembrie 2024.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Jalbă Tudor, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului ***** în baza art.264[1] alin.(1) Codul penal, și a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Totodată, a solicitat documentele să fie păstrate la materialele cauzei.

Avocatul Marin Aftenii, a solicitat ca în privința inculpatului ***** să fie pronunțată o sentință de achitare.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă:

1. ***** la 17.05.2023 în jurul orelor 14:20, deținând permis de conducere ce-i acordă dreptul de a conduce mijlocul de transport Hyndai Getz cu n/î ILBK 165,

acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale și al consecințelor care pot surveni, ignorând astfel cerințele prevederilor art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia *„ Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehicului în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere ”* a admis intenționat un comportament infracțional și a condus automobil de model ”Hyndai Getz” cu n/î IL BK 165, pe traseul din sat. Piatra Albă r-nul Ialoveni, care este drum public unde a produs un accident rutier cu implicarea unității de transport de model ”Hyndai Getz” cu n/î ILBK 165 ce îi aparține lui *****. Existând suspiciuni că conducătorul auto se află posibil în stare de ebrietate, i s-au prelevat probe biologice de sânge întru stabilirea prezenței stării de ebrietate și naturii ei, ca rezultat al analizei sângelui la conținutul alcoolului etilic s-a constatat la cet. ***** în sânge 1,16 mg/1 alcool etilic, ceea ce depășește maximele admisibile de alcool pentru conducătorii de vehicule stabilite prin Hotărârea de Guvem nr. 296 din 16.04.2009 ”*cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcooloscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei”* și conform art.134 [12] alin.(3) CP se atestă ca stare de ebrietate cu grad avansat.

2. Inculpatul ***** în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat pentru a da declarații pe marginea învinuirii aduse.

3. În conformitate cu prevederile art.321 alin.(2) pct.1) Codul de Procedură Penală, instanța de judecată, a dispus judecarea cauzei în lipsa inculpatului *****.

4. Totuși, instanța de judecată, a întreprins toate măsurile posibile pentru a asigura prezenţa inculpatului în faţa ei, însă ultimul s-a ascuns de la prezentarea în instanță. Astfel, inculpatul *****, fiind citat legal, nu a fost prezent la ședința de judecată, instanța dispunând prin Încheierea nr.11-163/23 din 25 aprilie 2024, anunțarea în căutare din motiv că cauza se află în examinare mai mult de un an de zile și persistă riscul intervenirii termenului de prescripție, fapta de care este învinuit fiind una ușoară, pentru care termenul este 2 ani (dosar de căutare nr.2023480350).

5. În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă de CEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

6. Aşadar, dispoziţiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabilesc elementele esenţiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzaţiei ce i se aduce, acordarea timpului şi facilităţilor necesare formulării apărării sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleaşi condiţii, în condiţii de respect al principiului contradictorialităţii. Instanţa europeană a arătat că noţiunea de **„proces echitabil”** a cunoscut o evoluţie dintre cele mai notabile în jurisprudenţa sa, marcată, în special, de importanţa atribuită aparenţelor şi de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanţiile unei bune justiţii. Desigur, ea a precizat că optica justiţiabililor cu privire la echitatea desfăşurării unui proces nu este de neglijat, dar nu

joacă un rol decisiv în această direcţie; eventualele aprehensiuni (temere) ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

7. În procesele penale, prezenţa celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esenţial al asigurării principiului contradictorialităţii, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudenţa sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul" de a lua parte la şedinţa de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispoziţiilor art. 6 din Convenţie, deoarece lit. c), d) şi e) ale parag. 3 ale aceluiaşi text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuşi", „de a interoga sau de a face să fie interogaţi martorii", „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba utilizată în şedinţa de judecată", toate aceste fiind de neconceput fără prezenţa sa.

8. Prezenţa unui acuzat în instanţă capătă o importanţă capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât şi datorită necesităţii de a fi controlată exactitatea afirmaţiilor sale, de a le confrunta cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum şi cu declaraţiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare" a absenţelor nejustificate. O situaţie specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialităţii este aceea a absenţei acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigenţele art. 6 din Convenţie. Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absenţa celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispoziţiile Convenţiei, dacă el are posibilitatea să obţină ulterior ca o jurisdicţie să statueze din nou, după ce l-a ascultat, cu privire la temeinicia acuzaţiilor ce i se aduc, în fapt şi în drept.

9. În acest sens, în conformitate cu art. 351, art. 352 Codul de procedură penală, prin încheierea protocolară instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în limba de stat, în lipsa inculpatului *****, cu participarea apărătorului Marin Aftenii.

10. În consecvența logicii expuse, instanța de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului ***** în temeiul articolului 321 alin. (2) pct.1) și alin.(6) Codul de procedură penală a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

11. În raport cu garanțiile art. 6 CEDO și situația în speță instanța de judecată reține că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului prin prisma dispozițiilor art. 321 alin. (2) pct. 1) și alin.(6) Codul de procedură penală, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocatul **Aftenii Marin**, acestuia fiindu-i acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

12. În temeiul art.368 alin.(1) pct.2) Codul de procedură penală, s-au dat citire declarațiilor inculpatului *****, depuse în cursul urmăririi penale la data de 23 iunie 2023, în calitate de bănuit, ulterior de învinuit care a declarat că vina pentru fapta ce i se încriminează nu o recunoaște și folosindu-se de drepturile sale procesuale a refuzat de a face careva declarații (**f.d.48-49**).

13. Vina inculpatului ***** în comiterea faptei incriminate este deplin dovedită prin probele administrate, printre care, declarațiile martorului, precum și de materialele dosarului cercetate în ședința instanței de judecată.

14. Martorul Buhnă Iurie, în ședința de judecată a declarat că, a fost solicitată intervenția Serviciului de Supraveghere Tehnică a Accidentelor Rutiere. Deplasîndu-se la fața locului, s-a stabilit că la stația „ Peco" din sat. Piatra Alba, r-nul Ialoveni, un automobil de model „ Hunday Gets", a derapat de pe carosabil și s-a deplasat în șanț. La fața locului era prezentă și o ambulanță, care acorda ajutor medical conducătorului auto. Ultimul avînd o traumă în regiunea capului, nu a fost posibil de a-l supune testării la fața locului. A fost transportat la Spitalul de Urgență din mun. Chișinău, unde au fost ridicate probe biologice, rezultatul cărora a demonstrat, că conducătorul auto se afla sub influența băuturilor alcoolice în momentul producerii accidentului rutier. A menționat că, în automobil se mai afla fiica sa, numele căreia nu și-l amintește. Ea a recunoscut că ultimul se deplasa la volan. Fiica acestuia, nu a primit careva leziuni corporale și a refuzat acordarea ajutorului medical. A indicat că, nu a asistat la procedura de ridicare a mostrelor biologice și nici nu își amintește ce concentrație de alcool avea. A concretizat că, cauza accidentului a fost nerespectarea regimului de viteză, a derapat de pe carosabi și automobilul a nimerit în șanț, acolo fiind o curbă. (f.d.29-30).

15. La fel, vina inculpatului ***** în săvârşirea infracţiunii incriminate, este dovedită în şedinţa de judecată şi prin următoarele probe scrise:

- *procesul-verbal de constatare a infracțiunii* privind faptul conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică, înregistrat în REI -1 cu nr. 287 din 15.06.2023 (f.d.4);
- *procesul-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din 17.05.2023,* acțiune procesuală prin care a fost ridicat mijlocul de transport „Hyndai Getz" cu n/î IL BK 165, transportată la parcarea specială S.R.L. „MagdaTur", temei fiind accidentul rutier (f.d.10);
- *procesul-verbal de comunicare a rezultatului analizei sângelui la alcool nr.163 din 15.06.2023,* prin care s-a stabilit că ***** avea o concentrație de alcool etilic în sânge de 1,16 mg/1 (f.d.26);
- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.06.2023,* prin care a fost examinat rezultatul analizei sângelui de alcool nr.163, prin care s-a stabilit că ***** avea o concentrație de alcool etilic în sânge de 1,16 mg/1. (f.d.27);

<u>Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.</u>

16. În conformitate cu art.1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

17. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

18. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

19. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respective.

20. În acord cu art.93 alin. (l) Codul de procedură penală, ”probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei”.

21. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

22. Astfel, în conformitate cu 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenţei şi utilităţii probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

23. Potrivit art. 101 alin.(1)-(3) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

24. În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova ”instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată”.

25. Conform art. 384 Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

26. În privința inculpatului ***** a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

27. Prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, considerându-le destule și veridice, instanța consideră vina inculpatului ***** deplin dovedită şi încadrează acțiunile lui intenționate în baza art. 264^1 alin.(1) Codul Penal al Republicii Moldova, după semnele calificative: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

28. La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă

fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

29. În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

30. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penalal RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

31. Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători”.

32. Art.18 din Legea privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabileşte că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească 4 condiţiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a poseda permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

33. Conform pct. 10 alin. 1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic şi medical. 22. Potrivit pct.10 alin. 2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

34. Art. 11 lit. j) din același Regulament, stipulează că, conducătorul auto este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

35. În cadrul cercetării judecătoreşti s-a constatat că inculpatul ***** a atentat la obiectul juridic principal și anume, la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul interdicţiei impuse conducătorului mijlocului de transport să conducă, fiind inapt din punct de vedere psihofiziologic, cu alte cuvinte în stare de ebrietate avansată.

36. Latura obiectivă a infracţiunii săvârşite de inculpat se exprimă în acţiunea lui de conducere în condiţii ilicite a mijlocului de transport, adică nerespectând obligaţiile pe care le are conducătorul mijlocului de transport de a evita starea de ebrietate alcoolică la conducerea mijlocului de transport, prin utilizarea mijlocului de comitere a infracțiunii și

anume – a automobilului de model „Hyndai Getz”, cu numărul de înmatriculare IL BK 165.

37. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.264^1 alin.(1) se caracterizează prin intenție directă, infracțiunea este formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

38. Şi cu toate că inculpatul își dădea seama că se află în stare de ebrietate alcoolică, el şi-a realizat intenția de a conduce vehiculul, a urcat la volan și a condus până când a produs un accident rutier cu implicarea unității de transport cei aparține, circumstanță care denotă realizarea intenției directe a făptuitorului de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate cu grad avansat.

39. Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

40. Potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

41. În conformitate cu pct.2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.296 din 16.04.2009, prin **testarea alcoolscopică se înțelege** – acţiunile lucrătorului de poliţie sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic; prin **examinarea medicală** pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală) – complex de acţiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătăţii ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate; prin **analiză de laborator** – investigaţie de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentraţiei alcoolului, prezenţei drogurilor şi/sau altor substanţe ce provoacă ebrietate.

42. În conformitate cu prevederile art.134^{12} alin.(3) Codul penal, modificat prin Legea nr. 207 din 29.07.2016 *(în vigoare 07.11.2016),* prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sânge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

43. La caz, instanța reține că *****, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat a condus mijlocul de transport de model „Hyndai Getz”, cu numărul de înmatriculare IL BK 165, pe traseul din sat. Piatra Albă, r-nul Ialoveni, care este drum public, unde a produs un accident rutier cu implicarea unității de transport cei aparține.

44. Potrivit rezultatului *analizei sângelui la alcool nr.163 din 15.06.2023,* s-a stabilit că ***** avea o concentrație de alcool etilic în sânge de 1,16 mg/1, ceea ce constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

45. Totodată, instanța notează- că la data de 06.06.2024, prin Legea nr.136 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și Codului contravențional), în vigoare de la 07.09.2024, art.264^1 Codul penal, a suferit modificări esențiale.

46. Conform modificărilor operate prin Legea nr. 136/2024, art. 264[1] alin.(1) Codul penal are următorul conținut: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similare, se pedepseşte cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Fapt prin ce se agravează situația inculpatului, și contravine prevederilor art. 8, art. 10 Cod penal.

47. Or, regula generală prevăzută la art. 8 Codul penal, stabilește că caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

48. Excepția de la art. 8 din Codul penal, este reglementată la art. 10 din Codul penal, și prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv adică, se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

49. De notat că, nu se vor aplica prevederile Legii 136/2024 în cazurile în care acestea: a) înăspresc pedeapsa sau înrăutățesc situația persoanei; b) nu înlătură caracterul infracțional al faptei; c) nu ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea. În acest sens, judecarea cauzei penale va continua în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu (pentru infracțiunile comise până la data intrării în vigoare a Legii nr. 136/2024), urmând a fi aplicate limitele pedepsei penale de la data comiterii faptei, dat fiind faptul că îi sunt mai favorabile. Concluzia instanței de judecată este determinată de regulile instituite în art. 10 alin. (2) Cod penal, care stipulează expres că, „legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvârşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv”.

50. În cadrul cercetării judecătorești, apărătorul inculpatului *****, Marin Aftenii, a pledat pentru achitarea inculpatului din motiv că vina acestuia nu a fost demonstrată. Totodată, a indicat că inculpatul suferă de mai multe patologii și urma un tratament puternic, ceea ce putea arăta prezența vaporilor de alcool. Consideră că, cauza a fost intrumentată în grabă și nu au fost acumulate acte suplimentare, iar inculpatul urma să plece în Germania pentru a fi internat în spital, fiind în imposibilitate de a-și demonstra poziția.

51. Instanţa de judecată apreciază poziţia de nerecunoaştere a vinovăţiei de către inculpatul ***** la urmărirea penală drept o poziţie de apărare a acestuia, luată cu scopul de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă şi care nu poate constitui un motiv de adoptare a unei sentinţe de achitare în privinţa lui.

52. La fel, instanța apreciază obiecțiile înaintate de avocatul Aftenii Marin în interesele inculpatului drept o metodă de apărare evidentă întru evitarea pedepsei penale și menționează că versiunea cu privire la nevinovăția inculpatului este combătută prin ansamblul probator administrat în prezenta cauză penală, care confirmă că inculpatul a

condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, deținând un permis de conducere autentic.

53. Astfel, vinovăția inculpatului *****, este probată pe deplin, prin declarațiile martorului Buhnă Iurie, din care rezultă că anume *****, la data de 17.05.2023, în jurul orelor 14:20 aflându-se la volanul automobilului de model „Hyndai Getz” ”, cu numărul de înmatriculare IL BK 165 pe traseul din sat. Piatra Albă, r-nul Ialoveni, care este drum public, a produs un accident rutier cu implicarea unității de transport cei aparține. Astfel, fiind transportat la IMSP Institutul de Medicină Urgentă a fost supus analizei sângelui, în rezultat s-a stabilit că avea 1,16 mg/l concentrație de alcool în sânge, ceea ce constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

54. De asemenea instanţa de judecată nu are nici-un temei de a pune la îndoială veridicitatea declaraţiilor colaboratorului de poliţie Buhnă Iurie, or în primul rând, după cum s-a stabilit în şedinţa de judecată nu este cunoscut cu inculpatul, iar după cum rezultă din declaraţiile martorului, la data de 17.05.2023 el se afla la serviciu și patrula în r-nul Ialoveni, astfel că instanţa nu întrevede careva motive din partea colaboratorului de poliţie de a-i cauza în mod intenţionat careva neplăceri inculpatului *****, inclusiv prin acuzarea acestuia de comiterea unei infracţiuni. În al doilea rând, colaboratorul de poliţie a dat declaraţii în şedinţa de judecată fiind conştient nu doar de răspunderea penală ce o poartă pentru depunerea cu bună ştiinţă a declaraţiilor false, dar şi de răspunderea disciplinară, inclusiv până la concedierea din Poliţie, pentru încălcarea obligaţiunilor stabilite prin Legea cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului **nr. 320 din 27.12.2012** *(în vigoare 05.03.2013).*

55. Așadar, în sensul art.394 Codul Procedură Penală al RM, instanţa de judecată constatând faptele ilicite ca fiind dovedite şi probele pe care se întemeiază concluziile, instanţa, se pronunţă asupra încadrării juridice a acţiunilor inculpatului *****, considerând că acesta a comis infracţiunea prevăzută la art. 264^1 alin.(1) Codul penal.

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

56. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal al RM.

57. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

58. Potrivit art.24 alin.(2) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ţinând seama de regulile şi principiile

prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

59. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor personae, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal coroborat cu art.7 alin.(1) din Codul penal, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

60. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

61. *Iar, individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului ***** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

62. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

63. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare

64. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii.

65. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

66. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidătoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

67. În continuare instanța de judecată relevă că, inculpatul ***** a comis o infracțiune ușoară, circumstanțe agravante instituite de art.77 Codul Penal al Republicii Moldova instanța nu a reținut, în sensul art.76 alin.(1) lit.a) din Codul penal- instanța la fel nu reține circumstanţe care atenuează răspunderea inculpatului.

68. La fel, instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul *****, potrivit revendicării anterior nejudecat penal (f.d.34), sancționat de nenumărate ori contravențional, inclusiv pentru încălcări a regulilor de circulație rutieră (f.d.36).

69. Fapta săvârșită de către ***** în baza art. 264^1 alin.(1) Codul penal (în redacția legii până la data intrării în vigoare a Legii nr. 136/2024), se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

70. Potrivit art.389 alin. (1) Codul de Procedură Penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăția inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

71. În sensul dat, reieșind din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus și din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art. 264^1 alin.(1) Codul penal, instanța de judecată va aplica în privința inculpatului ***** pedeapsa sub formă muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore.

72. Instanța de judecată explică inculpatului modalitatea de executare şi consecinţele neexecutării pedepsei stabilite, prevăzute la art.67 din Codul de procedură penală. Astfel, potrivit art.67 alin. (2^2) CP, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunităţii semnează în instanţa de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unităţii militare. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

73. În continuare, instanța, conducându-se de imperativitatea sancțiunii normei speciale prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, va aplica și pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

74. Obligativitatea pedepsei complementare este motivată și prin decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate din 4 august 2020, care în par. 30 statuează că legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală și pedeapsa complementară *obligatorie.*

75. În conformitate cu prevederile art. 298 Cod de executare" *Încheierea instanţei de judecată privind ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, conform art.182 din Codul de procedură penală, se transmite spre executare organului de poliţie rutieră în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul prevenitul. Organul de poliţie rutieră ridică permisul de conducere de la prevenit cu întocmirea unui proces-verbal, în care se indică persoana care a efectuat ridicarea actului, datele personale ale prevenitului, motivul ridicării şi data întocmirii procesului-verbal. Permisul de conducere se păstrează la organul de poliţie rutieră până la revocarea sau înlocuirea măsurii preventive aplicate.*

76. Concomitent, instanța reține că potrivit art. 21[1] alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, "*organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora. "*

77. În conformitate cu prevederile art.65[1] Codul penal, (1) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. (2) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani. (3) Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

78. Prin urmare, copia sentinței, după rămânerea definitivă, va fi remisă I.P. „Agenția Servicii Publice", pentru executarea sentinței în partea pedepsei complimentare obligatorii - **anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.**

79. Astfel, instanța consideră că conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate de către inculpat, constituie o lipsă de responsabilitate totală a inculpatului pentru viața sa și a celor din jur și prezintă un pericol social sporit.

80. Instanța notează că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

<u>Cu privire la măsura preventivă.</u>

81. Potrivit art.395 alin.(1) lit.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

82. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul şi apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

83. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul ***** nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

84. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului *****, până la executarea sentinței.

85. În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulaţie este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea naţională, cât şi legislaţia internaţională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanţa de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi localitatea a inculpatului este prevăzută de legislaţia în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerinţa în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

86. La capitolul măsurii preventive ce urmează a fi aplicată în privinţa inculpatului *****, instanţa ţine să menţioneze raţionamentele constatate de Curtea Europeană, care a apreciat că, după pronunţarea unei hotărâri de condamnare, privarea de libertate a unei persoane, chiar în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art.5§1 lit.a) din Convenţia europeană, neavând drept scop aducerea unei persoane în faţa autorităţii competente, după cum prevede art.5§1 lit.c).

87. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în scopul executării pedepsei, menține măsurile de căutare aplicate prin Încheierea nr.1-165/23 din 25.04.2024 față de *****.

Dispozitiv:

88. În conformitate cu prevederile art.67, art.65[1] Codul penal, art.384-385, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H o t ă r ă ș t e:

*****, născut la *****, c/p *****, originar și domiciliat *****, cetățean al R.Moldova, **se recunoaşte vinovat** în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin. (1) Codul penal al Republicii Moldova, şi în baza acestei Legi se condamnă la **muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.**

În temeiul art. 67 alin. (3) din Codul penal, se explică lui *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat ***** că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Condamnatul *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat ***** se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinţei, la biroul de Biroul de Probațiune Ialoveni, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat *****, **măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara,** până la executarea sentinței.

În scopul executării pedepsei, măsurile de căutare aplicate prin Încheierea nr.1-165/23 din 25.04.2024 față de *****, se mențin.

Copia sentinței, după rămânerea definitivă, se remite I.P. „Agenția Servicii Publice", pentru executarea sentinței în partea pedepsei complimentare obligatorii - **anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.**

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Corina Albu**